

Havfrue skolen

Klar, parat, svøm!

LUCY COURTENAY

ILLUSTRERET AF SHEENA DEMPSEY

GRATIS LÆSEPRØVE

Havfrue skolen

Der er kommet en ny idrætslærer på Havfrueskolen, og han er meget skrap!

Martha Brus og hendes venner går i panik, da han genindfører sportsdagen, Gylden Glans Dagen, med supersvære konkurrencer. Alt er ved at gå i fisk! Heldigvis kommer Martha, Perle og Olga på samme hold. Men der er ål i mosen, og nogen snyder, så vandet driver ... Kan Martha forhindre snydepelsen i at spolere Gylden Glans Dagen?

"Jeg kunne ikke stoppe med at læse ..."
Alice, 8 år

"En rigtig god bog om venskab!"
Almina og Isabella, 6 år

I samme serie:

Forlaget Bolden

Martha Brus havde aldrig før set en så uhyggelig og stor havmand. Hans sorte skæg nåede helt ned til den enorme brystkasse. Det blå lys fra Sportsgrotten bølgede hen over hans tatoveringer på armene.

”... HAR TRÆNET TIL
VANDOLYMPISK NIVEAU
SELVFØLGELIG ...”

sagde han meget højt
til Karen Krebs,
eremitkrebsen, der
var viceforstanderinde
på Havfrueskolen.

”Hvem er DET?” udbrød Martha, da hun sammen med sine venner svømmede længere ind i grotten til idræt.

”I hvert fald ikke Kirsten Kuller ...” sagde Perle Musling tørt.

Han var bestemt ikke Kirsten Kuller, deres sædvanlige idrætslærer. Kirsten Kuller var gammel og nærsynet og gik ikke ind for tatoveringer. Hun havde været Havfruelagunens fiskeboldmester i sin ungdom, men det sagde ikke ret meget. Fiskebold var den kedeligste sport, Martha nogensinde havde spillet, med massevis af regler og stort set ingen mulighed for at svømme. Denne havmand så ud, som om han kunne spise Kirsten Kuller til morgenmad.

Karen Krebs så endnu mindre ud end normalt ved siden af sin gigantiske gæst.

”Godmorgen, børn,” sagde hun. ”Jeg må beklageligvis fortælle jer, at Kirsten Kuller var ude for et uheld i går og derfor ikke kan være her i dag.”

Dora Akva gispede. ”Har Kirsten Kuller det godt, Karen?”

”Kirsten Kuller forvekslede en revhaj med sin kælehavkat,” fortalte Karen Krebs. ”Hun forventes at komme sig fuldt ud, men hun skal blive på hospitalet i et stykke tid.”

De fleste af havfruerne holdt af Kirsten Kuller, som aldrig tvang dem til at svømme hurtigt rundt og nogle gange havde sin havkat, Kurt, med til timerne. Andre var mindre bekymrede.

”Jeg håber, at Kirsten Kuller går på pension efter det her,” sagde Gabriella Søblomst. ”Hendes timer er virkelig kedelige.”

”Det er altså tarveligt sagt, Gabriella!” vrissede Olga Finner. ”Hvad ville DU sige til at blive ædt af en haj?”

”Hvis hun var blevet ÆDT, ville hun jo være død,” pointerede Gabriella og satte sine lange, blonde krøller op med et tanghårbånd. ”Det var sikkert bare et lille nap. Hun er en skør, gammel

havgasse, og jeg kommer ikke til at savne hende.”

Martha rynkede panden. Gabriella Søblomst kunne være så ondskabsfuld nogle gange.

”Den her fyr ser altså ud til, at han rent faktisk kan lære os noget,” sagde Luna Barracuda eftertænksomt.

Luna var medlem af den lokale sprintsømmeklub og altid holdkaptajn i Kirsten Kullers timer. Hun havde også den mest fleksible hale, Martha nogensinde havde set, og kunne lave ti baglæns saltoer i træk. Martha kunne godt forstå Lunas interesse i den nye lærer, men hun var selv bekymret. Hun var nemlig ikke særligt sporty.

Karen Krebs klikkede med sine mørkerøde kløer for at få alles opmærksomhed. ”Dette er Søren Spyd,” sagde hun. ”Han kommer fra Lakso Fosses Atol-akademi med alle tiders anbefalinger. Jeg er helt tryk ved at efterlade jer i hans dygtige finner.”

Hun svømmede væk på sin sædvanlige sidelæns facon.

Søren Spyd rynkede panden og så på klassen.

”Hmm,” sagde han.

”Godmorgen, Søren Spyd,” sagde klassen forsigtigt. Den nye idrætslærer spændte sine muskler, så de tatoverede damer på hans overarme blev endnu tydeligere. *Dem der bifalder Kirsten Kuller helt sikkert ikke*, tænkte Martha.

”TI OMGANGE I SPORTSGROTTEN,” skreg

Søren Spyd pludselig, så det gav et sæt i Martha.

”SÆT GANG I DE KVABSEDE FIIIIIIINNER!”

Halvdelen af klassen skød frem i et slør af farverige haler. Resten fulgte mere langsomt efter. Martha holdt sig ved siden af Olga og Perle et sted midt i flokken. Lunas skinnende hale strøg frem foran alle andre. Gabriella var ikke langt efter.

”MIN BEDSTEMOR KAN SVØMME
HURTIGERE END JER!” hylede Søren Spyd.

”OG HUN ER 103 ÅR GAMMEL!”

Perle var den mindste i klassen, og hendes lille hale kæmpede for at følge med flokken.

Martha og Olga sænkede farten for at holde hende med selskab.

”IKKE NOGET SMØLERI
NEDE BAGI!” skreg Søren Spyd.

Kort tid efter fik
Martha sidestik.

Perles briller var
helt duggede til.

Og Olgas ellers blege ansigt var næsten lige så lilla som hendes hale. Luna overhalede dem med en omgang og sendte dem et skævt smil.

”Flyt halerne, søsnegle!” hujede Gabriella uhøfligt og fulgte tæt efter Luna.

Rundt og rundt svømmede de. Martha mistede overblikket over, hvor mange gange de svømmede forbi de gamle fiskeboldnet. Hun ville bare have det overstået.

Og så var det endelig forbi. Luna vandt selvfølgelig. Martha og hendes venner kollapsede stønnende på gulvet i Sportsgrotten.

”Dig!” sagde Søren Spyd og pegede på Luna. ”Godt gået.”

Martha klappede. Det gjorde et par af de andre også. Luna var meget populær.

”Dig!” Søren Spyd pegede på Gabriella, der var blevet nummer to. ”Taber!”

Der lød fnisen denne gang. Gabriella blev knaldrød i ansigtet.

”Hvis du ikke kommer først, taber du,” sagde Søren Spyd. ”Det eneste, der tæller, er at VINDE.”

”Jeg vandt *næsten!*” Gabriellas underlæbe bævrede. ”Jeg var kun en halv hale bag Luna. Jeg ...”

”Gør som en sardin og læg låg på,” sagde Søren Spyd. ”Jeg vil have VINDERE i min klasse.” Han skulede til de havfruer, der lå udmattet og gispende på klippegulvet. ”FEM OMGANGE MERE TIL ALLE, BORTSET FRA DAGENS VINDER.”

Klassen stønnede.

”Må jeg godt svømme fem omgange mere alligevel?” spurgte Luna.

”Flot indstilling,” sagde Søren Spyd. ”Resten af jer har noget at lære. Af sted med jer. Hvad venter I på?”

”Er tortur ikke ulovligt?” mukkede Olga, mens klassen svømmede Sportsgrøtten rundt igen.

”Min hale falder af,” stønnede Perle.

Marthas egen hale følte, som om den var proppet til med sten. Hun holdt sin hånd frem. ”Vi gør det sammen,” foreslog hun.

Perle tog taknemmeligt Marthas hånd. ”Tak, Martha.”
”HURTIGERE!” skreg Søren Spyd. ”I ER
SLAPPERE END MIN BEDSTEMORS FISKENET,
OG DET ER ENDNU ÆLDRE, END HUN ER!”

